

Láska bývá potupná, aneb Anna Kareninová v podání studentů JAMU

Poutavý příběh lásky vdané ženy k carskému důstojníkovi zpracovaný **Alešem Kohoutem** na motivy románu **Lva Nikolajeviče Tolstého** *Anna Karenina* měl premiéru 20. září 2018 v Divadle na Orli v Brně.

Osmi studentům 4. ročníku Ateliéru muzikálového herectví JAMU vznikala muzikálová adaptace románu přímo „na tělo“. Absolvent JAMU **Aleš Kohout** upravil původní text románu, k němuž složil hudbu a výsledné dílo i režíroval. Kromě hlavní dějové linky tragické lásky Anny a Vronského se rozhodl věnovat prostor také další dějové lince vztahu románových hrdinů Kitty a Kosti.

Již počáteční autorova vize byla ve zpracování Anny Kareninové do podoby muzikálové opery, která by obsahovala náročné pěvecké výkony, v nichž by absolvující studenti předvedli své schopnosti a dovednosti. Kvůli prostoru, finančním nákladům a organizaci nebylo možné zajistit pro představení plný symfonický orchestr včetně klavíru, takže byla pořízena nahrávka Kohoutovy instrumentace, která doprovází účinkující na jevišti. Opakující se leitmotivy dodávají tomuto představení na dramatičnosti a na diváky působí hlubokým emočním zážitkem. Příkladným opakovaným motivem se stává například hudební fráze „*Láska bývá potupná, potupná...*“, opakovaná zprvu jednotlivci, ale pak i v duetech, tercetech i kvartetech.

Minimalistická scéna se skládá pouze z bílých postranních sloupů, na které je ve stupních šedi promítána architektura míst, kde se odehrávají scény. Veškeré další kulisy zastupují pouze bílé židle, jež ztvárňují například i koňské dostihy.

Návrhářka kostýmů **Lucia Sádecká** se inspirovala dobovou módou carského Ruska: muži v uniformách, ženy v nádherných dlouhých jednobarevných taftových šatech. Speciálně zelený kostým Anny Kareninové drobnými úpravami reflektoval místo děje.

Emočně plná **Tamara Dikyová** v roli Anny Kareninové perfektně předvedla pěvecký a herecký výkon. Skvěle zvládnutá mimika dokonale odrážela duševní stavy Anny a plně vtahovala diváky do svých pocitů. Důstojník Vronskij, představován **Dušanem Krausem**, naopak zachovával chladnou tvář, nicméně po stránce pěveckého projevu výrazně vynikal. Do role Kitty byla trefně vybrána **Kristína Jurková** pro svůj něžně empatický vzhled. V dalších rolích se představili pod vedením ročníkové garantky doc. Mgr. **Sylvy Talpové**: **Daniel Mišák** jako Karenin, **Kristína Oríšková** jako Dolly, **František Herz** jako Stiva, **Jan Ludva** jako Kostja, **Kristína Kubačková** jako Betsy. I přes slovenský původ některých herců je důležité vyzdvihnout skvělou českou dikci, pouze při zpěvu využívali mikroporty a s lehkostí předvedli valčík i jeho stylizaci.

Ve srovnání s Městským divadlem Brno, které se inspirovalo všemi postavami Tolstého románu, se zde na scéně herci střídali v drobných vedlejších rolích, na což stačilo převléknout kostým, takže děj nebyl zahlcen množstvím neznámých vedlejších postav a byl proto srozumitelný i pro nezasvěceného diváka.

Z pohledu pedagožky hudební výchovy Biskupského gymnázia v Brně bych velmi ráda doporučila toto představení širokému publiku všech generací s akcentem studentům středních škol, především studentům nad patnáct let. V představení se neobjevují žádné násilné, ani pobuřující vulgární scény, či výrazy. Toto dílo je významné z hlediska literatury, historie a estetické výchovy. Zároveň rozvíjí emoční intelekt mladistvých, uvědomění hodnot mezilidských vztahů a životních priorit. Divák si pro jednání postav může vytvořit vlastní názor a sledovat s předtuchami jejich vzestup i pád.

PaedDr. Jolana Němcová
24. února 2019, Brno